

ترازوی سنجش

انسان برای سنجش هر چیزی ابتدا باید ترازوی سنجش خاص آن چیز را بیابد، ترازوی بررسی انسان در جهت نیک یا بد بودن او آثار بجای مانده از انبیاء و اولیاء الهی می باشد چون قرآن، نهج البلاغه، ...

ابتدا باید کلام های الهی را دانست، احکام الهی را فرا گرفته و آنگاه اعمال و گفتار خود را با آن ترازوهای عدالت سنجش نماید تا آنگاه بداند که آیا شخصی مثبت است و یا منفی، سنجش عادلانه خود نیاز صد در صد دارد به منطق، شخص بی منطق هرگز نمی تواند خود را مورد سنجش صحیح قرار دهد، هرگز دنبال آن نباشید که کفه ترازو را به نفع خود بالا و یا پایین نمائید در همه حال سعی کنید کفه ترازو را به ضرر خود نگاه کنید، چون فروشنده ای ترازو دار هستید نفع مشتری را بر نفع خود ترجیح دهید و هرگز تمام و کمال نفع خود را در نظر نیاورید.

به هنگام سنجش اعمال خود ترازو داری مقتدر بر اساس عدالت باشید حتی اگر فشارهای زیادی را باید تحمل

نمائید، بدانید فشاری که بر اساس عدالت خود بر وجودیت خود وارد می نمائید رحمت خداوند را در پی خواهد داشت و فرار از اجرای عدالت و نادرستی و ناراستی کیل نمودن چیزی جز حضور شیطان را در پی نخواهد داشت.

انسان به جهت مثبت شدن و مثبت اندیشی بهتر است اعمال و گفتار دیگران را توجیه مثبت نماید ولی اعمال و گفتار خود را با عقل و منطق بررسی نماید و در هیچ لحظه ای خود را مثبت کامل نداند.

محکوم نمودن خود به واسطه حضور منفیها باعث خواهد شد که شخص مرتبا حواسش جمع باشد و لحظه ای غفلت نکند، این عادت ناپسند را کنار گذارید، که خود را توجیه می کنید و دیگران را محکوم، در هر حالت خود را محکوم کنید تا آنکه بتوانید به امواج مثبت دست پیدا کنید.

مسائلی که آرامش فکری شما را برهم زده است دسته بندی نمائید و با عقل و منطق راهی درست انتخاب کنید و با حل مسئله آرامش فکری را به وجود خود باز

گردانید، توجه داشته باشید انسان های اطراف شما هر کدام اهدافی خاص را دنبال می کنند پس خود را درگیر آنها نکنید ،تنها با افرادی اجتماع نمائید که هدفی چون هدف شما دارند .

آنگاه که هدف یکسان باشد بحث مجادله ذوق و سلیقه می باشد، در جهت رسیدن به هدف سلیقه ها را مشترک نمائید و هرگز بر سلیقه خود پا فشاری نکنید، **ارزش انسان به سلیقه های او نیست بلکه ارزش تنها به نوع هدف و اجرای عملهای رسیدن به هدف می باشد.**

آنان که هدف یکسان دارند بدانند که آزمایشهای متفاوتی پس خواهند داد و هر شخص زیر فشارهایی خاص خود می باشد پس از همدیگر ایراد نگیرید و جمع کل حواس خود را متمرکز هدف نمائید و بدانید آنگاه که هدف الهی باشد خداوند تنها یار و پشتیبان شما و همراهان شما است، خداوند می داند که هریک از جویندگان راه او در حال پس دادن چگونه امتحان هایی هستند پس تنها هم اوست که می تواند یاری کننده ای مطلق باشد ،شما نمی دانید که امتحان هریک از همراهان چیست پس نمی توانید او را

کمک کنید، شما تصمیمات و عکس العملهای همراهی را مشاهده می کنید و بعضی از این عکس العمل ها پسند شما نیست و ایراد می گیرید .

آیا شما علت را می دانید؟

آیا عکس العمل همراه برای شما معلوم است که در برابر کدام علت صورت گرفته است؟

چون شما علت ها را نمی دانید بر معلوم ها اظهار نظر ننمائید و این بدانید آنگاه می توانید یاری کننده ای مثبت و مفید باشید که هم علت را بدانید و هم معلول را، با چنین دانسته هایی است که می توان همراه خود را کمک رسانی مفید انجام داد، حال بدانید همراه باید خود تقاضای کمک نماید و خود راهنمایی بخواهد ، راهنمایی خواستن خود باعث می شود که علت ها معلوم و مشخص گردد.

چون علت مشکل و گرفتاری معلوم شود آنگاه می توان با عقل و منطق راهکاری مفید و کارساز ارائه نمود. تمام انسان ها در دایره آزمایش هستند و همگی آنها در حال

آزمایش شدن می باشند ،حال بگوئید آیا ترازوی سنجش
وامتحان انسان ها چیست؟

ادامه دارد.....